

СУД ЕЎРАЗІЙСКАГА ЭКАНАМІЧНАГА САЮЗА

КАНСУЛЬТАТЫЎНАЕ ЗАКЛЮЧЭННЕ

16 снежня 2024 года

горад Мінск

Вялікая калегія Суда Еўразійскага эканамічнага саюза ў складзе:
старшынствуючага Старшыні Суда Дронава А.А.,
суддзі-дакладчыка Ісмаілава Е.Ж., суддзяў Ажыбраімавай А.М.,
Айрыян Э.У., Аляксандрава Д.П., Забары А.А., Кайыпава М.Т.,
Кішкембаева А.Б., Паўлавай Н.У., Туняна А.Г.,
пры сакратару судовага пасяджэння Айсаутаве Б.М.,
даследаваўшы матэрыялы справы, заслухаўшы суддзю-
дакладчыка,
кіруючыся пунктамі 46, 47, 50, 68, 69, 73, 96, 98 Статута Суда
Еўразійскага эканамічнага саюза, артыкуламі 72, 85 Рэгламенту Суда
Еўразійскага эканамічнага саюза,
прадастаўляе кансультацыўнае заключэнне па заяве Расійскай
Федэрацыі аб растлумачэнні палажэнняў Дагавора аб Еўразійскім
эканамічным саюзе ад 29 мая 2014 года, міжнародных дагавораў у
рамках Еўразійскага эканамічнага саюза і рашэнняў органаў
Еўразійскага эканамічнага саюза.

I. Пытанне заяўніка

1. Расійская Федэрацыя ў асобе Генеральнай пракуратуры
Расійскай Федэрацыі (далей – заяўнік) звярнулася ў Суд Еўразійскага
эканамічнага саюза (далей – Суд) з заявай аб растлумачэнні палажэнняў
Дагавора аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 29 мая 2014 года
(далей – Дагавор), міжнародных дагавораў у рамках Еўразійскага
эканамічнага саюза (далей – Саюз) і рашэнняў органаў Саюза, а
менавіта пункта 4 артыкула 23 Мытнага кодэкса Еўразійскага
эканамічнага саюза (дадатак № 1 да Дагавора аб Мытным кодэксе

Еўразійскага эканамічнага саюза ад 11 красавіка 2017 года; далей – МК ЕАЭС).

2. Заяўнік указвае, што нагодай для падачы ў Суд заявы паслужылі звароты суб'екта гаспадарання – таварыства з абмежаванай адказнасцю «Атлас» (Расійская Федэрацыя) і пастаяннай камісіі па пытаннях класіфікацыі і краіны паходжання тавараў Экспертна-кансультатыўнага савета па рэалізацыі мытнай палітыкі пры Федэральнай мытнай службе Расіі, якія сведчаць аб невыразнасці палажэнняў пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС.

3. Для абгрунтавання заявы, прыводзячы палажэнні артыкулаў 21 і 23 МК ЕАЭС, заўважаючы размежаванне паміж двума відамі рашэнняў – папярэднім рашэннем аб класіфікацыі тавару і рашэннем (растлумачэннем) аб класіфікацыі асобных відаў тавараў, заяўнік адзначае, што ў названых нормах у дачыненні да папярэдніх рашэнняў аб класіфікацыі выкарыстоўваецца тэрмін «тавар», а не «асобны від тавараў». У сувязі з гэтым, паводле меркавання заяўніка, палажэнні пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС дапускаюць вывад аб неабходнасці прыняцця папярэдняга рашэння аб класіфікацыі тавару ў дачыненні да канкрэтнага аднаго артыкула (маркі, мадэлі, мадыфікацыі) тавару, і ў такім выпадку на практыцы колькасць выдадзеных папярэдніх рашэнняў павінна супадаць з колькасцю заяўленых суб'ектам гаспадарання артыкулаў, марак, мадэлей, мадыфікацый аднаго віду тавару, нягледзячы на тое, што яны ўсе будуць аднесены да аднаго кода адзінай Таварнай наменклатуры знешнеэканамічнай дзейнасці Еўразійскага эканамічнага саюза, зацверджанай Рашэннем Савета Еўразійскай эканамічнай камісіі ад 14 верасня 2021 года № 80 (далей – ТН ЗЭД ЕАЭС). Разам з тым заяўнік мяркуе, што фармулёўка пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС таксама не выключае і тлумачэнне, згодна з якім магчыма прыняцце аднаго папярэдняга рашэння аб класіфікацыі з указаннем у ім адначасова некалькіх разнавіднасцей аднаго і таго ж тавару з ідэнтычнымі класіфікацыйнымі прыкметамі.

Такім чынам, як указвае заяўнік, з аднаго боку, змест нормы пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС можа азначаць, што адно папярэдняе рашэнне аб класіфікацыі тавару выдаецца толькі ў дачыненні да аднаго артыкула тавару, а з другога боку, дапускае магчымасць прыняцця аднаго папярэдняга рашэння аб класіфікацыі па кожным заяўленым найменні тавару з прысваеннем ім класіфікацыйнага кода незалежна ад колькасці артыкулаў, марак, мадэлей, мадыфікацый.

4. У сувязі з гэтым заяўнік просіць Суд растлумачыць палажэнні пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС і прадаставіць кансультатыўнае заключэнне па наступных пытаннях:

1) ці дапускае фармулёўка пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС прыняцце мытным органам дзяржавы – члена Саюза аднаго папярэдняга рашэння аб класіфікацыі тавару ў дачыненні да некалькіх артыкулаў, марак, мадэлей, мадыфікацый тавараў, указаных у адной заяве, пры ўмове, што ўсе яны па прычыне аб’ектыўных класіфікацыйных прыкмет адносяцца да адной падсубпазіцыі ТН ЗЭД ЕАЭС;

2) як суадносіцца палажэнне пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС з пунктам 7 артыкула 21 МК ЕАЭС у яго ўзаемасувязі з пунктам 2 гэтага ж артыкула?

II. Вывады Суда

5. У сувязі з пунктам 2 Статута Суда Еўразійскага эканамічнага саюза (дадатак № 2 да Дагавора; далей – Статут) мэтай дзейнасці Суда з’яўляецца забеспячэнне ў адпаведнасці з палажэннямі Статута аднастайнага прымянення дзяржавамі – членамі Дагавора, міжнародных дагавораў у рамках Саюза, міжнародных дагавораў Саюза з трэцім бокам і рашэнняў органаў Саюза. Пры гэтым пунктам 102 Статута ўстаноўлена, што рашэнне Суда не змяняе і (або) не адмяняе дзеючыя нормы права Саюза і заканадаўства дзяржаў-членаў і не стварае новых.

6. Кіруючыся пунктам 50 Статута, Вялікая калегія Суда ажыццяўляе растлумачэнне палажэнняў Дагавора ў іх сістэмнай узаемасувязі паміж сабой на аснове агульнапрызнаных прынцыпаў і нормаў міжнароднага права з улікам палажэнняў пункта 1 артыкула 31 Венскай канвенцыі аб праве міжнародных дагавораў ад 23 мая 1969 года, згодна з якімі дагавор павінен тлумачыцца добрасумленна ў адпаведнасці са звычайным значэннем, якое неабходна надаваць тэрмінам дагавора ў іх кантэксце, а таксама ў святле аб’екта і мэт дагавора.

7. Згодна з артыкулам 2 Дагавора мытны саюз уяўляе сабой форму гандлёва-эканамічнай інтэграцыі дзяржаў-членаў, якая прадугледжвае адзіную мытную тэрыторыю, у межах якой ва ўзаемным гандлі не прымяняюцца мытныя пошліны (іншыя пошліны, падаткі і зборы, якія маюць эквівалентнае дзеянне), меры нетарыфнага рэгулявання, спецыяльныя абаронныя, антыдэмпінгавыя і кампенсацыйныя меры, дзейнічаюць Адзіны мытны тарыф Саюза і адзіныя меры рэгулявання знешняга гандлю таварамі з трэцім бокам.

8. Артыкулам 3, падпунктамі 2, 4 пункта 1 артыкула 25 Дагавора ўстаноўлена, што функцыянаванне мытнага саюза без выключэнняў і абмежаванняў пасля заканчэння пераходных перыядаў з’яўляецца адной з асноў Саюза, у рамках мытнага саюза дзяржаў-членаў ажыццяўляецца мытнае рэгуляванне, прымяняюцца адзіныя меры рэгулявання знешняга гандлю таварамі з трэцімі бакамі.

У сувязі з артыкулам 32 Дагавора, пунктам 2 артыкула 1 МК ЕАЭС адзінае мытнае рэгуляванне ў Саюзе ажыццяўляецца ў адпаведнасці з рэгулюючымі мытнымі праваадносіны міжнароднымі дагаворамі і актамі, якія складаюць права Саюза, уключаючы МК ЕАЭС, а таксама ў адпаведнасці з палажэннямі Дагавора.

9. Згодна з пунктам 1 артыкула 42 Дагавора на мытнай тэрыторыі Саюза прымяняюцца ТН ЗЭД ЕАЭС і Адзіны мытны тариф Саюза, якія зацвярджаюцца Еўразійскай эканамічнай камісіяй (далей – Камісія) і з’яўляюцца інструментамі гандлёвай палітыкі Саюза.

Пунктам 1 артыкула 19 МК ЕАЭС устаноўлена, што ТН ЗЭД ЕАЭС з’яўляецца сістэмай апісання і кадзіравання тавараў, якая выкарыстоўваецца для класіфікацыі тавараў з мэтай прымянення мер мытна-тарыфнага рэгулявання, вывазных мытных пошлін, забарон і абмежаванняў, мер абароны ўнутранага рынку, вядзення мытнай статыстыкі.

10. У сувязі з пунктам 1 артыкула 20 МК ЕАЭС дэкларант і іншыя асобы ажыццяўляюць класіфікацыю тавараў у адпаведнасці з ТН ЗЭД ЕАЭС пры мытным дэклараванні і ў іншых выпадках, калі ў адпаведнасці з міжнароднымі дагаворамі і актамі ў сферы мытнага рэгулявання мытнаму органу заяўляецца код тавару ў адпаведнасці з ТН ЗЭД ЕАЭС. Прымяненне класіфікацыйных кодаў ТН ЗЭД ЕАЭС цягне прававыя наступствы, звязаныя з вызначэннем ставак мытных пошлін і, адпаведна, спагнаннем мытных плацэжоў, прымяненнем нетарыфных мер, забарон і абмежаванняў, фарміраваннем мытнай статыстыкі і заснаванай на ёй мытнай палітыкі дзяржаў – членаў Саюза.

11. Пры прыняцці папярэдніх рашэнняў аб класіфікацыі тавараў (пункт 4 артыкула 23 МК ЕАЭС) і рашэнняў аб класіфікацыі асобнага віду тавараў (пункт 7 артыкула 21 МК ЕАЭС) павінен забяспечвацца прынцып аднастайнага прымянення ТН ЗЭД ЕАЭС. Улічваючы, што заяўнік просіць растлумачыць, як суадносяцца паміж сабой названыя нормы, уяўляецца мэтазгодным параўнанне гэтых двух відаў рашэнняў.

12. Згодна з пунктам 1 артыкула 21 МК ЕАЭС па заяве асоб мытныя органы могуць ажыццяўляць класіфікацыю тавараў да іх мытнага дэкларавання шляхам прыняцця папярэдніх рашэнняў аб класіфікацыі тавараў у адпаведнасці з ТН ЗЭД ЕАЭС і рашэнняў аб класіфікацыі тавараў, якія перамяшчаюцца праз мытную мяжу Саюза ў несабраным або разабраным выглядзе, у тым ліку ў некамплектным або незавершаным выглядзе.

13. У адпаведнасці з пунктам 2 артыкула 21 МК ЕАЭС папярэднія рашэнні аб класіфікацыі тавараў прымаюцца ў адпаведнасці з главой 3 «Адзіная Таварная наменклатура знешнеэканамічнай дзейнасці Еўразійскага эканамічнага саюза. Класіфікацыя тавараў» МК ЕАЭС.

Пунктам 4 артыкула 21 МК ЕАЭС прадугледжана, што папярэднія рашэнні аб класіфікацыі тавараў прымяняюцца на тэрыторыі дзяржавы-члена, мытныя органы якой прынялі такія папярэднія рашэнні аб класіфікацыі тавараў, а ў выпадку, прадугледжаным абзацам другім пункта 4 артыкула 21 МК ЕАЭС, – таксама на тэрыторыях іншых дзяржаў-членаў. Пры мытным дэклараванні тавараў звесткі аб кодах тавараў у адпаведнасці з ТН ЗЭД ЕАЭС указваюцца ў дэкларацыях на тавары ў адпаведнасці з прынятымі папярэднімі рашэннямі аб класіфікацыі тавараў.

14. Пунктамі 3 і 4 артыкула 23 МК ЕАЭС вызначана, што папярэдняе рашэнне аб класіфікацыі тавару прымаецца мытным органам той дзяржавы-члена, у якой будзе праводзіцца выпуск тавару пры яго змяшчэнні пад мытную працэдуру, за выключэннем мытнай працэдуры мытнага транзіту, і па кожным найменні тавару, якое ўключае ў сябе пэўную марку, мадэль, артыкул і мадыфікацыю.

15. Зыходзячы з тэксту пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС у яго ўзаемасувязі з іншымі прававымі нормаў главы 3 МК ЕАЭС, у тым ліку з пунктам 5 артыкула 23 МК ЕАЭС, папярэдняе рашэнне ўяўляе сабой правапрымяняльны акт кампетэнтнага мытнага органа, накіраваны на прымяненне да мытных праваадносін, якія ўзнікаюць пры перамяшчэнні канкрэтнага тавару праз мытную мяжу Саюза, адпаведнай нормы права Саюза. Такі правапрымяняльны акт, аформлены ва ўстаноўленым правам ЕАЭС парадку, з’яўляецца мытным дакументам. Папярэдняе рашэнне аб класіфікацыі тавару як правапрымяняльны акт, зыходзячы з тэксту пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС, падлягае прыняццю кампетэнтным мытным органам па кожным найменні тавару, якое ўключае ў сябе пэўную марку, мадэль, артыкул і мадыфікацыю.

16. Класіфікацыя асобнага віду тавараў, у сваю чаргу, ажыццяўляецца на падставе пункта 6 артыкула 21 і пунктаў 1, 2 артыкула 22 МК ЕАЭС.

У адпаведнасці з пунктам 6 артыкула 21 МК ЕАЭС з мэтай забеспячэння аднастайнага прымянення ТН ЗЭД ЕАЭС мытныя органы, вызначаныя заканадаўствам дзяржаў-членаў аб мытным рэгуляванні, могуць прымаць рашэнні і даваць растлумачэнні аб класіфікацыі асобных відаў тавараў у парадку, устаноўленым заканадаўствам дзяржаў-членаў аб мытным рэгуляванні. Указаныя рашэнні і растлумачэнні з’яўляюцца абавязковымі пры класіфікацыі тавараў на тэрыторыі дзяржавы-члена, мытным органам якой яны прыняты. З той жа мэтай паўнамоцтвамі на прыняцце рашэнняў (растлумачэнне) аб класіфікацыі асобных відаў тавараў артыкулам 22 МК ЕАЭС надзелена і Камісія.

Парадак прыняцця Камісіяй рашэнняў аб класіфікацыі асобных відаў тавараў устаноўлены таксама Рашэннем Калегіі Еўразійскай эканамічнай камісіі ад 2 снежня 2013 года № 284 «Аб Парадку падрыхтоўкі Еўразійскай эканамічнай камісіяй рашэнняў аб класіфікацыі асобных відаў тавараў» (далей – Парадак № 284).

У адпаведнасці з пунктам 3 Парадку № 284 прапанова аб класіфікацыі асобнага віду тавараў паводле ТН ЗЭД ЕАЭС уносіцца ў Камісію мытным органам дзяржавы – члена Саюза ў ініцыятыўным парадку або на падставе рашэння Аб'яднанай калегіі мытных службаў дзяржаў-членаў. Пунктам 15 Парадку № 284 прадугледжана, што ў выпадку выяўлення Камісіяй рознай класіфікацыі тавараў у прынятых мытнымі органамі папярэдніх рашэннях, у рашэннях аб класіфікацыі асобнага віду тавараў, прынятых упаўнаважанымі мытнымі органамі дзяржаў – членаў Саюза, Камісія прымае рашэнне аб класіфікацыі асобнага віду тавараў па ўласнай ініцыятыве.

Згодна з пунктам 13 Палажэння аб Еўразійскай эканамічнай камісіі (дадатак № 1 да Дагавора) Камісія ў межах сваіх паўнамоцтваў прымае рашэнні, якія маюць нарматыўна-прававы характар, што ўваходзяць у права Саюза і абавязковыя да непасрэднага прымянення на тэрыторыі ўсіх дзяржаў – членаў Саюза.

17. У сувязі з пунктам 7 артыкула 21 МК ЕАЭС для мэт прымянення палажэнняў главы 3 МК ЕАЭС пад асобным відам тавараў разумеецца сукупнасць тавараў, якія маюць агульныя класіфікацыйныя прыкметы, што дазваляюць аднесці тавары з канкрэтнымі найменнямі, канкрэтных марак, мадэлей, артыкулаў, мадыфікацый і з іншымі падобнымі індывідуальнымі характарыстыкамі да аднаго кода ў адпаведнасці з ТН ЗЭД ЕАЭС.

18. Такім чынам, акты права Саюза, якія рэгулююць мытныя праваадносіны, вызначаюць наступныя прыкметы рашэння аб класіфікацыі асобных відаў тавараў: яно не мае фармалізаванай структуры і не адпавядае крытэрыям мытнага дакумента, устаноўленым для папярэдняга рашэння аб класіфікацыі тавару; яго прадметам з'яўляюцца не асобна ўзятыя тавары, а прадугледжаная пунктам 7 артыкула 21 МК ЕАЭС сукупнасць тавараў, асноўныя характарыстыкі якіх дазваляюць адназначна класіфікаваць гэту сукупнасць тавараў па адным кодзе ТН ЗЭД ЕАЭС; кампетэнцыяй на прыняцце такога рашэння надзелены Камісія і ўпаўнаважаныя мытныя органы дзяржаў – членаў Саюза; яны ж выступаюць ініцыятарамі прыняцця такога рашэння пры наяўнасці пэўных умоў і падстаў; рашэнне аб класіфікацыі асобнага віду тавараў, калі яно прынята Камісіяй, носіць нарматыўны характар і абавязковае на тэрыторыі ўсіх дзяржаў – членаў Саюза, а ў выпадку яго прыняцця мытным органам, –

абавязковае на тэрыторыі той дзяржавы – члена Саюза, мытным органам якой яно прынята.

19. Выкладзенае дазваляе Вялікай калегіі Суда зрабіць вывады аб наступным.

Указаныя ў артыкулах 21, 22 і 23 МК ЕАЭС рашэнні – папярэдняе рашэнне аб класіфікацыі тавару і рашэнне (растлумачэнне) аб класіфікацыі асобнага віду тавараў – уяўляюць сабой два віды рашэнняў аб мытнай класіфікацыі, дакладна размежаваныя па форме і парадку прыняцця, прававой прыродзе, змесце, мэтах і наступствах прыняцця і тэрмінах дзеяння.

Паводле аб’екта прававога рэгулявання палажэнні пункта 7 артыкула 21 і пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС таксама розняцца, паколькі першая з гэтых нормаў рэгламентуе парадак і падставы прыняцця нарматыўнага прававога акта (далей – НПА) у дачыненні да класіфікацыі сукупнасці тавараў па іх відавой прыналежнасці, а другая – парадак і падставы прыняцця прававога акта індывідуальнага прымянення, які не супярэчыць названаму НПА, у дачыненні да канкрэтнага тавару індывідуальна-пэўнага наймення.

20. Усебаковасць і паўната адказу на пытанне заяўніка прадугледжвае неабходнасць растлумачэння пытання аб суадносінах пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС з пунктамі 2 і 7 артыкула 21 МК ЕАЭС ва ўзаемасувязі з пунктам 5 артыкула 23 МК ЕАЭС.

На падставе вывучэння сфарміраванай практыкі тлумачэння і прымянення дзеючых актаў права Саюза Вялікая калегія Суда канстатуе наяўнасць двух падыходаў да тлумачэння нормаў, якія падлягаюць прымянення да рашэння гэтага пытання, абумоўленых асаблівасцямі дзеючай рэдакцыі главы 3 МК ЕАЭС.

21. Згодна з адным з гэтых падыходаў з сэнсавага значэння пункта 7 артыкула 21 МК ЕАЭС вынікае, што «канкрэтныя марка, мадэль, артыкул, мадыфікацыя» аднесены да індывідуальных характарыстык тавараў канкрэтных найменняў. Аднак, калі ў названай норме размова аб сукупнасці тавараў з магчымым мноствам розных найменняў і індывідуальных характарыстык (марка, мадэль, артыкул, мадыфікацыя), якія ў той жа час маюць агульныя класіфікацыйныя прыкметы, то ў пункце 4 артыкула 23 МК ЕАЭС – аб індывідуальна-пэўным тавары канкрэтнага наймення.

22. Літаральнае тлумачэнне пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС ва ўзаемасувязі з пунктамі 2 і 7 артыкула 21 МК ЕАЭС таксама пацвярджае вывад аб тым, што папярэдняе рашэнне аб класіфікацыі тавару павінна быць максімальна індывідуалізавана, гэта значыць прымацца па кожным канкрэтным найменні тавару.

У сувязі з падпунктам 45 пункта 1 артыкула 2 МК ЕАЭС пад таварам разумеецца любая рухомая маёмасць, а таксама іншыя рэчы, якія перамяшчаюцца, прыраўнаваныя да нерухомай маёмасці.

23. У адпаведнасці з пунктам 4 артыкула 23 МК ЕАЭС папярэдняе рашэнне аб класіфікацыі тавару прымаецца па кожным найменні тавару, якое ўключае ў сябе пэўную марку, мадэль, артыкул і мадыфікацыю.

Граматычная канструкцыя пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС не дае падстаў для пашыранага тлумачэння яго нормы. Выкарыстанне ў фармулёўцы пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС усіх тэрмінаў у адзіночным ліку ўказвае на тое, што кожнае найменне тавару, па якім прымаецца папярэдняе рашэнне аб класіфікацыі, вызначаецца сукупнасцю прыкмет, якія індывідуалізуюць тавар, што ўключаюць пэўную марку, мадэль, артыкул, мадыфікацыю. Такім чынам, несупадзенне па любой з указаных індывідуальных характарыстык тавару можа быць расцэнена мытным органам, які прымае папярэдняе рашэнне, як указанне на адрозненне ў найменні тавару для мэт яго класіфікацыі і, адпаведна, выклікаць неабходнасць прыняцця па асобна пададзенай заяве асобнага папярэдняга рашэння ў парадку артыкула 23 МК ЕАЭС.

24. Заснаваная на заяўным прынцеце працэдура прыняцця такіх рашэнняў прадугледжвае, што зацікаўленая асоба, накіроўваючы ва ўпаўнаважаны мытны орган дзяржавы – члена Саюза заяву, абавязана адлюстравать у ім падрабязна ўсе ўласцівыя канкрэтнаму тавару ідэнтыфікацыйныя характарыстыкі. Адпаведна, на кожнае найменне заяўленага тавару патрабуецца асобнае папярэдняе рашэнне з указаннем канкрэтнай індывідуальна-пэўнай маркі, мадэлі, артыкула, мадыфікацыі.

25. Пунктам 5 артыкула 23 МК ЕАЭС вызначана, што форма папярэдняга рашэння аб класіфікацыі тавару, парадак яе запаўнення і ўнясення ў такое папярэдняе рашэнне змяненняў (дапаўненняў) вызначаюцца Камісіяй. Рашэннем Калегіі Еўразійскай эканамічнай камісіі ад 17 красавіка 2018 года № 58 зацверджаны форма папярэдняга рашэння аб класіфікацыі тавару ў адпаведнасці з адзінай Таварнай наменклатурай знешнеэканамічнай дзейнасці Еўразійскага эканамічнага саюза, Парадак яе запаўнення і ўнясення змяненняў (дапаўненняў) у такое папярэдняе рашэнне (далей – Парадак № 58).

Згодна з пунктамі 12–14, 16 Парадку № 58 форма папярэдняга рашэння аб класіфікацыі тавару павінна ўтрымліваць: у графе 5 «Найменне тавару» – звесткі аб найменні тавару, якія ўключаюць у сябе пэўную марку, мадэль, артыкул і мадыфікацыю; у графе 6 «Код тавару ў адпаведнасці з ТН ЗЭД ЕАЭС» – 10-значны код тавару; у графе 7 «Апісанне тавару» – падрабязнае апісанне тавару з указаннем усіх звестак, неабходных для адназначнай класіфікацыі і аднясення тавару да 10-значнага кода, указаннага ў графе 6 формы папярэдняга рашэння; у графе 9 «Для службовых адзнак»

пад нумарам 9.1 – дадатковую інфармацыю для мытных мэт (пры неабходнасці), якую павінен прыняць пад увагу мытны орган пры мытным дэклараванні тавару, у дачыненні да якога прынята папярэдняе рашэнне (напрыклад, звесткі аб дакументах упаўнаважаных органаў выканаўчай улады дзяржаў-членаў, вытворцаў тавару, якія пацвярджаюць аднясенне тавару да 10-значнага кода, указаннага ў графе 6 формы папярэдняга рашэння).

Згодна з прыведзенымі спасылкамі ў папярэднім рашэнні патрабуецца адлюстраванне кожнага (канкрэтнага) наймення тавару ў адзіночным ліку з указаннем пэўнай маркі, мадэлі, артыкула і мадыфікацыі, пры гэтым апісанне тавару, які дэкларуецца, павінна служыць яго адназначнай класіфікацыі па адным 10-значным кодзе ў адпаведнасці з ТН ЗЭД ЕАЭС.

26. Змест палажэнняў артыкула 23 МК ЕАЭС, які з’яўляецца міжнародным дагаворам, і нормы Парадку № 58 у іх узаемасувязі сведчаць аб устанаўленні гэтымі рэгулюючымі мытнымі праваадносіны актami права Саюза пэўнага парадку прыняцця папярэдніх рашэнняў аб класіфікацыі тавару з мэтай забеспячэння фарміравання ў Саюзе адзінага мытнага рэгулявання.

Інстытут папярэдніх рашэнняў аб класіфікацыі тавараў звязаны і з нормамі МК ЕАЭС, якія ўтрымліваюцца ў главах 13–15, 17–19 МК ЕАЭС, карэлюе з прынцыпамі і нарматыўным рэгуляваннем працэсаў мытнага кантролю, мытнага дэкларавання, прадугледжвае дакладную індывідуалізацыю кожнага канкрэтнага наймення тавару (таксама з улікам яго маркі, мадэлі, артыкула, мадыфікацыі, якія не з’яўляюцца класіфікацыйнымі характарыстыкамі тавару). Такі дэталізаваны набор звестак аб тавары, патрэбных для прыняцця папярэдняга рашэння, цесна звязаны са звесткамі, якія адлюстроўваюцца ў адпаведных графах мытнай дэкларацыі, з’яўляецца аб’ектыўнай неабходнасцю ў сферы знешнегандлёвай дзейнасці. Усё гэта неабходна ўлічваць у кантэксце ўплыву названага параметра на дакладнасць (аб’ектыўнасць) статыстыкі знешняга гандлю па асобных найменнях тавараў, на эфектыўнасць і своечасовасць тых або іншых мер мытнага рэгулявання, якія прымяняюцца, як адзначана ў пункце 8 гэтага кансультатыўнага заключэння, у якасці інструментаў рэалізацыі мытнай палітыкі дзяржаў – членаў Саюза.

27. Растлумачэнне згаданых прававых нормаў дазваляе сфармуляваць вывад аб тым, што кампетэнтны мытны орган па выніках разгляду заявы аб выдачы папярэдняга рашэння выносіць сваё заключэнне аб класіфікацыі па кожным найменні тавару, якое ўключае пэўную мадэль, марку, артыкул і мадыфікацыю, і выдае ў пацвярджэнне кожнага такога рашэння асобны мытны дакумент.

Як вынікае з матэрыялаў справы, гэты падыход да тлумачэння пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС у цяперашні час прымяняецца большасцю дзяржаў – членаў Саюза.

28. Іншы падыход да інтэрпрэтацыі пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС зыходзіць з таго, што Дагавор і МК ЕАЭС не ўтрымліваюць вызначэння паняццяў «папярэдняе рашэнне аб класіфікацыі тавару», «прыняцце папярэдняга рашэння аб класіфікацыі тавару». Адпаведна, гэтыя паняцці неабходна тлумачыць у іх звычайным значэнні, улічваючы, што такое рашэнне ўяўляе сабой правапрымяняльны акт, які прымаецца кампетэнтным мытным органам з мэтай прымянення да тавару, што мяркуецца перамяшчаць праз мытную мяжу Саюза, адпаведнай мытнай працэдуры, які, аформлены ва ўстаноўленым правам ЕАЭС парадку, становіцца мытным дакументам.

Згодна з гэтым падыходам аб'ектам рэгулявання пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС з'яўляецца парадак прыняцця папярэдняга рашэння як правапрымяняльнага акта, які, як недвухсэнсоўна вынікае з тэксту ўказанага пункта, павінен прымацца ў дачыненні да кожнага наймення тавару, які ўключае ў сябе пэўную марку, мадэль, артыкул і мадыфікацыю. Разам з тым пункт 4 артыкула 23 МК ЕАЭС не ўстанаўлівае парадак афармлення адпаведнага акта мытнага органа, які складае прадмет рэгулявання пункта 5 артыкула 23 МК ЕАЭС.

29. Як вынікае з матэрыялаў справы, гэты падыход атрымаў развіццё ў Кыргызскай Рэспубліцы. Згодна з пазіцыяй, выкладзенай Дзяржаўнай мытнай службай пры Міністэрстве фінансаў Кыргызскай Рэспублікі, пункт 4 артыкула 23 МК ЕАЭС дапускае як прыняцце аднаго папярэдняга рашэння аб класіфікацыі з указаннем у ім некалькіх разнавіднасцей аднаго і таго ж тавару, так і прыняцце аднаго папярэдняга рашэння ў дачыненні да аднаго артыкула тавару. Такім чынам, да цяперашняга часу практыка прымянення пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС не з'яўляецца аднастайнай.

30. Вялікая калегія лічыць, што ў гэтых акалічнасцях пытанне аб аптымальным падыходзе да рэгулявання праваадносін, якія складаюць прадмет пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС, які ў найбольшай ступені адпавядае аб'екту і мэтам Дагавора і МК ЕАЭС на цяперашнім этапе развіцця еўразійскай эканамічнай інтэграцыі, а таксама прыняцце на гэты конт адпаведнага рашэння, прызванага забяспечыць аднастайнае прымяненне пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС усімі дзяржавамі-членамі і Камісіяй, патрабуе дадатковага вывучэння Камісіяй і дзяржавамі-членамі.

31.3 улікам выкладзенага Вялікая калегія Суда дае наступнае растлумачэнне:

31.1. Палажэнні пункта 7 артыкула 21 і пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС маюць розны прадмет рэгулявання. Пункт 7 артыкула 21 МК ЕАЭС ва ўзаемасувязі з пунктам 6 артыкула 21 МК ЕАЭС рэгулюе пытанні мытнай

класіфікацыі асобных відаў тавараў (гэта значыць пэўнай відавой сукупнасці тавараў, якія маюць агульныя класіфікацыйныя прыкметы), у той час як пункт 4 артыкула 23 МК ЕАЭС ва ўзаемасувязі з пунктам 2 артыкула 21 МК ЕАЭС рэгламентуе пытанні прыняцця папярэдніх рашэнняў аб мытнай класіфікацыі толькі кожнага наймення канкрэтнага тавару, які мяркуецца ўвозіць на мытную тэрыторыю Саюза.

31.2. Дзеючая рэдакцыя пункта 4 артыкула 23 МК ЕАЭС не дапускае прыняцце мытным органам дзяржавы – члена Саюза папярэдняга рашэння аб класіфікацыі тавару як правапрыманняльнага акта ў дачыненні да некалькіх найменняў, марак, мадэлей, артыкулаў і мадыфікацый тавару. Разам з тым форма папярэдняга рашэння аб класіфікацыі тавару, парадак яе запаўнення і ўнясення ў такое папярэдняе рашэнне змяненняў (дапаўненняў) вызначаюцца Камісіяй.

III. Заключныя палажэнні

Копію гэтага кансультатыўнага заключэння накіраваць заяўніку.

Кансультатыўнае заключэнне размясціць на афіцыйным інтэрнэт-сайце Суда.

Старшынствуючы

Суддзі:

А.А. Дронаў

А.М. Ажыбраімава

Э.У. Айрыян

Д.П. Аляксандраў

А.А. Забара

Е.Ж. Ісмаілаў

М.Т. Кайыпаў

А.Б. Кішкембаеў

Н.У. Паўлава

А.Г. Тунян